

[Trafikministeren]

arealer, hvis det er påkrævet. Dette varsel beregner vi til én måned.

Jeg skal tilsige min positive medvirken ved behandlingen af de spørgsmål, der eventuelt måtte opstå under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget om Offentlige Arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Overudligning, ændring af vilkår for kommuner med særlig svagt beskatningsgrundlag).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 13/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Henning Rasmussen (S):**

I den ene del af lovforslaget flytter man nogle penge, 110–120 mio. kr., til de kommuner, hvor skatteyderne har de laveste gennemsnitsindtægter, og pengene henter man så hos de øvrige kommuners skatteydere.

I den anden del vil indenrigsministeren løse et overudligningsproblem i hovedstadsområdet ved en anden teknik end den, der bruges i dag til at løse det. Og samtidig vil ministeren, som vi siger det på jysk, komme efter de kommuner i hovedstadsområdet, der prøver på at undgå at betale deres del af støtten til de økonomisk svage kommuner, ved at flytte en del af deres indtægter fra personskatter til ejendoms-skatter.

Socialdemokratiet vil naturligvis støtte forslaget om at hjælpe de 90 kommuner, der har de laveste gennemsnitsindtægter. Vi synes, det er retfærdigt og rigtigt at gøre det, og vi synes også, at regeringen kunne have gjort det tidligere i stedet for at være tilbageholdende og negativ over for kommuner i vanskeligheder, som man har været det ved en række lejligheder.

Det siger jeg, fordi ministeren i bemærkningerne til lovforslaget hævder, at regeringen hidtil har taget et vidtgående hensyn til kommuner med et lavt beskatningsgrundlag. Det er en usand påstand, og det vil jeg dokumentere ved at gennemgå de fire »beviser«, ministeren nævner i bemærkningerne.

Ministeren siger for det første, at der i 1984 blev indført et tilskud til kommuner med et særlig svagt beskatningsgrundlag. Det skulle altså være en positiv ting fra regeringens side. Den fulde sandhed er, at dette tilskud overhovedet ikke var med i den daværende indenrigsministers lovforslag. Den mangel blev kritiseret af en række ordførere, af en række kommuner, der kom i deputation i udvalget, og Socialdemokraterne var med til at skabe flertal for et sådant særligt tilskud til disse svage kommuner, hvorefter ministeren fremsatte et forslag, som alle tilsluttede sig. Så det var aldeles ikke regeringens fortjeneste. Den måtte bøje sig for et flertal.

Det andet, ministeren nævner, er, at dette tilskud blev sat op med knap 200 mio. kr. i forbindelse med omlægningerne af de sociale refusioner fra 1987. Det er rigtigt, men ministeren glemmer at tilføje, at omlægningerne af de sociale refusioner kostede langt de fleste af disse økonomisk svage kommuner mere end deres andel af de 200 mio. kr. i forøget tilskud, og derfor var den totale økonomiske virkning negativ for de fleste af dem.

Det tredje, ministeren nævner i sin argumentation, er, at man i 1983 besluttede at lade være med at fjerne vejkriteriet i udligningssystemet. Det var især til gavn for landkommunerne, siger ministeren, at man lod være med det. Det er et næsten utroligt argument. Nu skal det være et bevis for regeringens gode hensigter, at den lader være med at gøre det onde, den kunne have gjort. I øvrigt reducerede regeringen ved den lejlighed vejkriteriets andel af udligningen, og det var da en negativ virkning for landkommunerne.